

Posudek oponenta bakalářské práce

Název: Vlády České republiky po roce 2000 z pohledu teorie koalic

Autor: Jan Šlajs

Bakalářská práce Jana Šlajse si klade za cíl hledat odpověď na otázku ohledně typického koaličního formátu v Česku (s. 12: „Cílem této práce je odpovědět na otázku, zdali *existuje nějaký typ koalice, která je aktéry preferována*,...“). Je škoda, že cíl je stanoven jako deskriptivní a že se tak autor nesnaží o vysvětlení, ale výhradně o popis daného fenoménu. I tak je možné chápat vytyčený cíl jako relevantní vzhledem k významu tématu. V úvodu jsou na s. 15 vymezeny i dvě deskriptivní hypotézy (zda jsou české strany office-seeking či policy-seeking), byť nejsou v kontextu hlavní výzkumné otázky teoreticky zdůvodněny.

Jistým zklamáním je první kapitola, kde autor shromažďuje teoretické poznatky o typech koalic. Je zejména škoda, že většinu svých závěrů zkompiloval z učebnice B. Říchové a ochudil se o možnost poznat další literaturu k tématu (a především se seznámit s nejnovějšími výzkumy k tématu koalic a sestavování vlád). Obecně je práce s odbornou literaturou slabá.

Ve druhé kapitole se autor snaží charakterizovat ideologickou pozici všech českých stran. Bohužel toto téma u každé strany vyčerpává na zhruba polovině strany, což nestačí na detailnější analýzy a v zásadě tyto medailonky nesdělují o mnoho více než triviální konstatování, že ta či ona strana je spíše levicová či pravicová a popisují jejich vývoj. Zejména je však problematické, že autor se nepokouší ideologickou pozici stran nějak systematizovat (např. kvantifikovat), aby mu pak posloužila v následné komparativní analýze.

Hlavní analytická (třetí) kapitola obsahuje případové studie jednotlivých sestavování vlád. Tyto případové studie jsou spíše historickými popisy jednotlivých předvolebních a povolebních situací. Tyto případové studie nemají silný analytický přesah, byť řada komentářů a interpretací autora je zajímavá. Hlavními přednostmi této kapitoly je jednak systematický postup u všech případů vlád, jednak zpracování tabulek představujících všechny možné koalice. Obecně je chvályhodné, že autor pracoval s velkým počtem pramenů: dobových novinových článků.

Je škoda, že čtení práce komplikují jazykové problémy, včetně pravopisných. Struktura práce je logická a přehledná.

Konstatování (s. 12), že od počátku 3. tisíciletí je český stranický systém usazený či dokonce konsolidovaný, je přinejmenším velmi kontroverzní (především však nepodložené) vzhledem k novým stranickým fenoménům a vysoké volební volatilitě.

Bakalářskou práci **doporučuji k obhajobě.**

Mgr. Karel Kouba, M.A., Ph.D.

Hradec Králové, 16. 8. 2016